

[Søren Olesen.]

genoptage denne Lovgivning, efter at Landbrugspriserne er fastsat ved Lov, idet der ingen Mening er i at have to Maader at regulere paa. Hvis man mener, at der er Tegn til en Stigning i Priserne, skulde det være, fordi man mener, at Landbrugsprodukterne er i for høj Pris, men det mener i hvert Fald Landbruget ikke, at de er. Og saa længe vi har Prisregulering, kan jeg godt sige, i Landbruget, dels ved Kornpriserne, dels ved Tilskud til Smør- og Flæskeproduktionen, kan vi ikke indse, at der er nogen Grund til at have en Lov af den Art, som her er foreslaet. De andre Ejendomme, Beboelsesejendommene, kan heller ikke saa godt bruges til Pengeanbringelse, eftersom der ikke saa godt kan ske nogen Huslejestigning for Beboelsesejendommenes Vedkommende, og derfor er disse Ejendomme heller ikke steget i Pris.

Derimod kunde jeg have Lyst til at fremdrage et Forhold, som stadig findes, nemlig at Ejendomme undertiden bliver sammenlagt. Det er jo forbudt i den eksisterende Lovgivning, og jeg mener, at det er bedre, at man søger at haandhæve de Love, der er, og har Opmærksomheden henvendt paa, hvad der fremkommer af Forhold af den Art, end at gennemføre nye Love, som det kan blive vanskeligt at overholde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Carl Petersen): Jeg har forstaaet paa Ordførerne for Partierne, at de mener, at Ophævelsen af denne Lovgivning ved kongelig Anordning er et af de første Skridt paa Frihedens Bane. Det kan jeg ikke have noget at indvende imod, men ærede Ordførere har brugt saadanne Udtryk som, at vi ønskede at opretholde Restriktionerne, selv om de ikke var nødvendige, og at dette Lovforslag var fremgaaet af en saadan Tankegang. Vi har ment, at denne Lovgivning var nødvendig, ikke ud fra en Trang til at opretholde Restriktionerne, men fordi vi mente, at Tidspunktet ikke har været inde til at give fri paa dette Omraade.

Naar man hævder som en af Aarsagerne til, at man nu kunde give fri Bane for Handel med faste Ejendomme, at det er et overstaaet Stadium, at Bykapitalen efterspurgte ikke mindst Landbrugsejendomme til Pengeanbringelse, saaledes som den gjorde i sin Tid, er det til Dels rigtigt, men ogsaa kun til Dels. Jeg har heller ikke i min Forelæggelsestale gjort nogen

Bemærkning derom, fordi jeg er enig i, at den Fare ikke er saa overhængende, som da Lovgivningen blev til i 1943.

Men paa den anden Side maa man ikke glemme, at det Prisleje, der nu er skabt for Landbrugsprodukter ikke mindst som Følge af den Lovgivning, som en Del af Partierne har Ansvar for, i høj Grad medfører en Fare for, at man kunde opkøbe Landejendomme og kunde sælge Besætning og Inventar, en Handling, som ingen i denne Sal kan tiltræde. Der er for mig ingen Tvivl om, at vi, naar der bliver frit Slag, i den Tid, der ligger foran os, vil se det Forhold udvikle sig i ret faretruende Retning — der er jo endnu mange Penge mellem Folk —, at man vil købe Ejendomme, sælge Besætning og Inventar og sætte noget ringere ind eller sælge Ejendommen som nøgen Ejendom, og saa har vi den samme Udvikling som efter den forrige Krig til Skade for den Tid, der kommer efter. Jeg har baade ved Forelæggelsen og i mit Indlæg i forrige Møde understreget, at det er den væsentlige Motivering for, at vi mener, at en saadan Lovgivning bør opretholdes i den kommende Tid.

De Konservatives Stilling kan ikke forbavse mig; i det Udvalgsarbejde, der er foregaaet ved Lovens tidligere Behandling, har man ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at der fra konservativ Side ikke har været den fjerneste Interesse for en saadan Lovgivning, vistnok heller ikke paa noget tidligere Tidspunkt, man er nærmest af Omstændighederne blevet tvunget til at gaa frivillig med. Jeg har maaske heller ikke megen Grund til at forbavses over Venstres Stilling, selv om jeg dog syntes, at de havde en vis Forstaaelse paa et vist Tidspunkt. Men jeg er her som paa andre Omraader mere forbavset over Det radikale Venstres Stilling til denne Lovgivning; jeg synes ikke, den ligger helt paa Linie med de Anskuelser, de før har haft om disse Forhold.

Men som sagt, jeg har det Ønske, og ogsaa det Haab, at Lovforslaget kan blive henvist til et Udvalg, hvor vi rent sagligt kan drøfte de Problemer, der foreligger i Forbindelse dermed, og faa de Oplysninger, der er nødvendige til Vurdering af Situationen. Jeg skal ogsaa indrømme, at det Lovforslag, der er vedtaget i Gaar, vil medvirke til, at man ikke søger at spekulere i Byejeendomme, som man kunde, før denne Lovgivning kom. Men jeg gør ogsaa opmærksom paa, at dette Lovforslag blev fremsat før det andet Lovforslag.